

עת"א 23941/11/15 - אהרון מושאשוילי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 23941-11-15 מושאשוילי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	אהרון מושאשוילי
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירת אסיר ובה מס' בקשות:

1. להורות למשיב ליתן טעם מדוע לא תשונה הקטגוריה אליה סווג.
2. מדוע איננו משולב לאלתר בטיפול ייעודי לו הוא זקוק.
3. מדוע לא יעבור ניתוח רפואי לו הוא זקוק.

נימוקי העתירה :

העותר ריצה כבר יותר ממחצית מעונשו, אין לחובתו עבר פלילי, אין לחובתו דוחות משמעת, התנהגותו בין כותלי בית הסוהר חיובית, העותר סיים בהצלחה טיפול ממושך של שנה וחצי במסגרת טיפולית לעברייני מין. אחותו של העותר נפטרה לפני כשנתיים. בעקבות מות אחותו, התדרדר מצבה של אמו שניסתה לשים קץ לחייה.

לטענת העותר, הוא ביקש לעבור לכלא "חרמון" לאור מצבה של אמו. הוא הועבר לכלא "צלמון" (הנמצא באותו מתחם). בקשתו לשנות את סיווגו מקטגוריה א' על מנת שיוכל להשתלב בסבב חופשות נדחתה על ידי המשיב ללא נימוקים לגופו של עניין ובחוסר סבירות קיצוני. החלטת המשיב חורגת ממתחם הסבירות באופן קיצוני.

לעניין הרפואי, העותר מתקשה לנשום בשל מצבו הרפואי ומרגיש תחושת חנק. רופא המליץ על ביצוע ניתוח באף, אולם עד למועד הגשת העתירה לא בוצע הניתוח.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 10 שנים לאחר שהורשע בעבירות של אונס ואיומים, מרצה את מאסרו

החל מיום 6/6/12, מסווג לקטגוריה א'.

כתב התשובה :

סיווגו של העותר נקבע לקטגוריה א' המונעת שילובו בסבב חופשות, וזאת לאור הגדרתו כ"עבריין מין".

בקשתו של העותר לשינוי סיווג נדחתה בשל עמדת מב"ן המתנגדים לשינוי. גורמי הטיפול בשב"ס סבורים שהעותר לא העמיק בטיפול והוא זקוק לטיפול ממושך. מה גם שגורמי מב"ן סבורים שמסוכנותו נותרה בעינה גם לאחר הטיפול שהחל.

נעשו ניסיונות לגייס את העותר לטיפול במסגרת כלא "חרמון", אך האסיר לא נענה לאתגר, טען כי מיצה את הטיפול ואינו מוכן להשתלב בטיפול מחדש.

באשר למועד הניתוח, אין לשב"ס כל שליטה על זימון התורים וקביעתם הנעשים על ידי בית החולים "זיו" בצפת.

בדיון שנערך במעמד הצדדים ביום 12/1/16, הודיעה ב"כ העותר כי העותר קיבל מענה מתאים לגבי העניין הרפואי והוא ממקד את טענותיו בעניין שינוי הסיווג והטיפול בלבד.

ב"כ העותר טענה כי אמנם חוות הדעת בעניינו של העותר אינן חיוביות, אך יחד עם זאת קשה לקבל מדוע חוות הדעת לא חיוביות, במיוחד כאשר העותר טוען לאי דיוקים בחוות הדעת. אין זה מדויק שהעותר נפלט מטיפול ייעודי, היה לו קושי בגלל הבעיות במצבה של אמו ועל כן ביקש הוא לחזור לכלא "חרמון" על מנת להיות קרוב לאמו שתוכל לבקרו, מאשר להיות בכלא באיזור המרכז. יש לעותר קשיים וורבאליים ויתכן והוא לא הובן נכון. למרות שבדיונים בבית המשפט לא לקח העותר אחריות על מעשיו, במהלך שהותו בבית הסוהר הוא קיבל אחריות והפנים את חומרת מעשיו.

שמעתי גם את טענות העותר כמפורט בפרוטוקול.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

הגורמים המקצועיים במשיב בדעה כי מסוכנותו נותרה בעינה ובשל כך, אין הצדקה לשנות את סיווגו.

עפ"י חוות דעת מב"ן, נבדק העותר על ידי קרימינולוגית קלינית בכירה לשם חוות דעת תקופתית בנושא שינוי קטגוריה ויציאה לחופשות. בחוות דעת קודמת של מב"ן הוערכה רמת מסוכנותו המינית גם לטווח הארוך וגם לטווח הקצר כבינונית. לא הומלץ אז על שינוי קטגוריה.

לחובתו של העותר הרשעה קודמת בעבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי. העותר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה שלא אינוס ואיומים כשהקורבן סובלת מליקוי שכלי ונפשי. עפ"י גזר הדין עבירת האינוס בוצעה תוך שימוש בכח

ואיומים לפגוע בקורבן, לאחר שגרר אותה למבנה סמוך למקום בו פגש בה לראשונה וללא היכרות מוקדמת.

בחוות הדעת ישנה סקירה מפורטת של נתוני העותר והבדיקות התקופתיות שנעשו לו.

בבדיקה האחרונה, ניכר סף תסכול נמוך. לאורך הבדיקה אי אפשר לשאול אותו על שום דבר, לא פנוי ולא קשוב לדברי הבודקת. בעל קווים אימפולסיביים באישיותו, התנהגותו בבדיקה נוטה להיות חסרת גבולות ולא צפויה ודרשנית מאוד עד תוקפנית.

לא סיים טיפול לעברייני מין. ביחס לעבירות, מודה באופן פורמאלי בביצוע העבירות. ברמה הקוגניטיבית, ישנה הבנה ברמה מסוימת באשר לעבירות ולבעייתיות הטמונה בהן.

הבודקת לא התרשמה מהפנמה ברמה הרגשית והיא סבורה כי יש צורך בהמשך טיפול. אין מקום לשנות את עמדת מב"ן ולא הומלץ על שינוי קטגוריה.

גורמי הטיפול התרשמו כי קיימת חשיבה סטראוטיפית כלפי נשים וקושי בהפנמת תכני הלימוד. ישנו קושי להעמיק בעולמו הרגשי ולעיתים נראה כי מדקלם ללא כל חיבור רגשי ממש. מתקשה להסביר את המניעים ונעדר אמפתיה לקורבן. נשר מטיפול קודם לשילובו בקבוצה הייעודית, נערך לו ראיון אזהרה בעקבות התנהגות בלתי הולמת ובניגוד לכללי המחלקה בה שהה.

בשיחות עם העו"ס היה דרשני, הציג חצאי אמיתות ונראה כי עיקר דאגתו היא שיפור תנאים המידיים. המסקנה היא כי העותר לא הפנים את תכני הטיפול ואינו מגלה תובנה למצבו ולעבירות אותן ביצע.

שילובם של גורמי הסיכון הסטטיים וגורמי הסיכון הדינאמיים מצביעים על כך שרמת המסוכנות המינית לטווח הארוך והקצר הינה בינונית ועל כן אין המלצה לשינוי קטגוריה וליציאה לחופשות.

במסמך של ראש תחום טיפול ושיקום שצורף לתגובה, מצוין כי העותר הגיע לכלא "צלמון" בינואר 2015 לאחר שביקש לעזוב את הטיפול בכלא "רימונים". הובהר לו כבר אז שלא יוכל להשתלב בטיפול בכלא "חרמון" משום שאינו עומד בקריטריונים של כלא "חרמון". למרות שידע שלא ישולב בטיפול ייעודי, בחר לעבור לכלא "צלמון", שם ביקש לעבור לכלא "חרמון" לאגף "נס" (נקיים מסמים). הובהר לו שעליו להשלים את הטיפול בתחום העבירה. העותר ביטא כעס על כך והתבצר בהתנגדות. העותר פנה שוב וביקש לעבור לכלא "חרמון" - אגף "נס", הוסבר לו שהוא אינו עומד בקריטריונים לאגף "נס" בכלא "חרמון", למעט אגף עברייני מין. האסיר סירב. מאז נעשו מס' ניסיונות לגייסו לטיפול ב"חרמון", אך לשווא. הוא טען כי מיצה את הטיפול ואינו מוכן להשתלב מחדש במחלקה. בטיפולים הפסיכו חינוכיים שעבר לא העמיק בטיפול.

הלכה פסוקה היא שתפקידו של השופט המנהלי בעתירות אסירים הוא תפקיד של ביקורת של הרשות השופטת על החלטות הרשות המבצעת.

אכן על השופט לשאול אם שלטונות שב"ס שקלו את השיקולים הרלוונטיים ואיזן ביניהם בצורה ראויה, ואם כך נעשה,

אל לו להחליף את שיקול הדעת השלטוני בשיקול דעתו שלו.

סיווגו של אסיר לקטגוריות שונות הוא בסמכותו של שב"ס. הפקנ"צ מתווה את אופן הסיווג. אסיר המסווג לקטגוריה א' איננו יוצא לחופשות עקב הסכנה לשלום הציבור.

הערכת מב"ן מתייחסת להערכת הסיכון הכללי הנשקף לציבור מהאסיר.

ככל שמדובר בעמדות מקצועיות שהוסמכו לכך על פי דין, בית המשפט לא יתערב בשיקול דעתם של גורמים אלה, אלא במקרים חריגים בהם קמה עילה לפי כללי המשפט המנהלי.

חוות דעת מב"ן הינה מפורשת, יש בה התייחסות למכלול הנסיבות והשיקולים שיש לשקול. על רקע כל אלה, המלצת מב"ן הינה בהחלט סבירה ואף מתחייבת.

משהביע מב"ן את עמדתו, גורמי שב"ס האמונים על ההחלטה לשינוי סיווגו היו רשאים להסתמך על המלצת מב"ן.

במקרה כאן, ישנה התייחסות מפורטת גם של גורמי הטיפול בשב"ס הקובעים שהמסוכנות עדיין קיימת.

לפיכך, אין מקום להתערב בהחלטה.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ו, 13 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.